

[Voigt.]

så kaldt uværdig. Ingen dom er hårdere end vælgernes. Den må man andægtigt bøje sit hoved for. Dette kan man ikke gøre over for et valgbarhedsnævns kendelser, der er rystende forskellige.

Selv om et flertal i retsudvalget anbefaler faste promillegrænser, må det vel nok siges, at der hersker en vis spænding om afstemningsresultatet, en spænding, som vel skal ses i, at der er kommet nye ansigter og meninger ind i dette hus, siden folketinget for nøjagtig 5 år siden med stemmetallene 123 mod 36 under navneopråb forkastede et forslag om en fast promillegrænse på 0,8. Justitsministeren har oplyst, at han dengang var imod faste promillegrænser, men nu er blevet overbevist om, at det er det sagligt rigtige. Jeg deler ministerens opfattelse efter at have læst et utal af rapporter og bilag igennem. Det forekommer at være en fornuftig ting at indføre. Denne opfattelse deles ikke af en meget stor del af min gruppe, og vi er delt i fremskridtspartiet på spørgsmålet.

Man kan så også sige, at argumenter som den fri bevisførelse, vægtsforskelle osv. vejer tungt imod indførelse af promillegrænser. Men fordele som retfærdighedsdomme, både fremfor hæfte, en forenklet og besparende retspraksis vejer for mig tungere.

Under nr. 106 til § 125 har et mindretal stillet et underændringsforslag, som forekommer yderst rimeligt. Ændringsforslagets vedtagelse vil betyde en større retfærdighed, idet det forekommer urimeligt, at en person skal fradømmes kørekortet ubetinget for promillekørsel, hvis han tidligere har fået fradømt kørekortet for en almindelig færdselsforseelse. Meningen med indførelse af faste promillegrænser må være ens domme for alle uanset fortid. Derfor anbefaler jeg stærkt, at man stemmer ja til underændringsforslag nr. 106 og ja til faste promillegrænser, som efter begæring af fremskridtspartiet vil komme til at foregå ved navneopråb.

Så mange var ordene.

Gudme (RV):

Det er ganske kraftig kost, vi fra retsudvalgets side med meget kort frist har lagt på medlemmernes bord i denne sag: 55 sider tætskrevet tekst, 117 ændringsforslag, og herudover et bilagshæfte med 76 forkla-

rende sider, der specielt med hensyn til promillereglen og reglerne om spirituskørsel skal forklare, hvorfor flertallets indstilling er, som den er. Der har da også i de sidste par dage været nogle medlemmer uden for retsudvalgets kreds hos mig og bebrejdende sagt, at når vi nu har haft dette færdselslovsforslag liggende på vores bord i realiteten i næsten 14 måneder, for i dets første version så vi det jo allerede i det tidlige forår 1975, så kunne vi godt have sørget for, at betænkningen kom medlemmerne i hænde lidt tidligere end 2 dage inden vi skulle til behandlingen her i salen.

Jeg skal som den, der har et væsentligt ansvar for, hvornår vi sluttede arbejdet i udvalget, oprigtigt beklage, at fristen har været så kort. Jeg vil dog gerne komme bebrejdelserne i forkøbet ved at gøre opmærksom på, at det, der i virkeligheden var det svære, det, der førte til, at vi først kunne slutte på et sent tidspunkt, det var det, der ikke stod i det oprindelige færdselslovsforslag. Det var det, der først blev drøftelse om i retsudvalget på et tidspunkt engang hen på det sene forår 1976, og det er i virkeligheden det, der var de helt store problemer.

Det ene af disse problemer er promillereglen, spørgsmålet om spirituskørsel, hvor vi først nåede til at træffe beslutning hen i maj måned med det resultat, at en række ændringsforslag måtte formuleres af justitsministeriet og rykkes ind i betænkningen.

Det andet er spørgsmålet om knallertproblematikken, som jo havde en række stråler ud til forskellige administrative bestemmelser, men også havde en enkelt bestemmelse, der i givet fald skulle have været indføjet i loven, nemlig spørgsmålet om 30 eller 40 km fart. Her måtte vi i den allersidste uge, inden betænkningen skulle afgives, konstatere, at dér kunne det flertal, som man måske engang troede der var, ikke holde.

Dette er årsagen til, at betænkningen forelå så kort forud for i dag. Det beklages, men det er til syvende og sidst sådan, at jeg håber, at vi i betænkningen, som der altså har været Kristi himmelfartsdag til at læse, har fået skrevet begrundelserne for standpunkterne, sådan at har man i øvrigt nået at læse det, så har man forhåbentlig også forstået dem.